

શેહેરોમાં ગવાતાં પ્રખ્યાત

નિર નળદાસનાં

ભજન સંગ્રહ.

છપાવનાર,
માસ્તર. ત્રિભોવનદાસ લલુભાઈ.
બુકબેન્ડર લીમણચોક-મુરત.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૬૯

સને ૧૯૧૩

કૌંમત ત્રણ આના.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાહિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૬૪૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ લખન સંગ્રહ

વિષય ૪૬૪૨:૪ ૩૫૨

શેહેરોમાં ગવાતાં પ્રખ્યાત

નિરમળદાસનાં

ભજન સંગ્રહ.

છપાવનાર,
માસ્તર. ત્રિભોવનદાસ લલુભાઈ.
બુકસેલર લીમડાચોક-સુરત.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૨૦૦૦
સંવત ૧૯૬૯ સને ૧૯૦૩

કીંમત ત્રણ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીસાઈટ મંચ

૪૬૪૧

અમદાવાદમાં.

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં આવેલા ધી રત્નસાગર
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ જેશીંગલાલજીએ છાપ્યાં.

શેહેરોમાં ગવાતાં પ્રખ્યાત

નિરમળદાસનાં

ભજન સંગ્રહ.

પદ-ગણપતિની સ્તુતી.

(તુમ ખીન મોરો કોણ ખખર લે એ રાગ)

વિધન હરણુ ગૌરી કે નંદન સમર સદા સુખદાઈ	ટેક.
જે સમસે પાપ કરતહેં નિર્મળ બુદ્ધિ હોય મોરી	વિ०
અણ સિદ્ધિ નવ નિખીકે દાતા કંઠ કોયલ હોય મોરી	વિ०
અવગુણ બહુત નહી ગુણ એકે ચુક માફ કરો મોરી	વિ०
નિરમલદાસ સંતનકો સેવક ગુરુ ચર્ણુ સુખ પાછ.	

પદ-શિવની સ્તુતી.

હે ભોગાનાથ વિના દુઃખ કોણ હરે, શેષ ચંદ્રમાંહી નેત ઝળે.
હાથ ચક્ર ત્રીશુલ ખીરાજે, રૂપમાલ અંગે લક્ષ્મ ચડે
કર ડમર કિરતાલ ખખરે નાચે સદા શિવ હરહર કરે
ઈંદ્રાદિક સનકાદિક માંહે, પારવતી પારવતી મુખ મોરે વસે
જે કોઈ ધ્યાન ધરે શંકરકો, જો માંગે સો તુરત ફળે.
ધુટે એલ સ્વારી સોહે, નિરમલદાસ વાકે ચરણ પડે

લાવણી.

આજતો હમારે બાગે ભોળાનાથ આવે

અંગમે ભભુતિ સોયે આઠે મૃગ છાલા.

મળે શોભે રૂઢમાળા, નાગ લપટાયે.

આજ૦

સંગડી સાહેલી સખ, પુછન લાગી ઉનસેં ખાતા;

ધન લાગ્ય તેરો ગવરી, કે શંભુ ખર પાયે.

આજ૦

કહે ગુણી તાનસેન, સુનો ખીજ ખાવરે,

ધુંડ બેલ ચઢને વાલે, મેરે મન બાયે.

આજ૦

પદ-રણુછોડજીની સ્તુતી.

રાજ કરે રણુછોડ, શ્રી દુવારકામાં રાજ કરે રણુછોડ,

એસીં કાસકી ઝાડી લગતહે, કાખા. કંઠણુ કડોર.

ઝોલી ઝુંડા છોન લેતહે, પુંખા દાલત ફોડ.

આસપાસ રતનાગર સાગર, વચમાં ગોમતી કરત કલોલ.

દેશદેશના આવે આચારી, હોષ ગએ દુકડાખોર.

મંદિર મંદિર ઘડીઆળાં વાગે, શંખનકો નાદ ધનધોર

સુરસ્યામ પ્રભુ તમારે મિલનકુ, ધુન્ડકા પટ ખોલ.

ભજન ૧ લું.

મોજ હિં ચત્રી પવનકે સંગ, જખ મીલ ગયે પાંચો રંગ. ટેક.

જખલમ આશા તખલગ ખાસા, ખેલતહેં ચો રંગ;

તુટી દોરી હાથ ન આવે, જયું હિં ચત્રા પતંગ.

મોજ૦

મેરા મેરા કર ધન ધામ મિલાયા, મેહેલ ખના ચોરંગ;

ભાધખંધ ચોર કુંડુંબ કમિલા, કોષ ન આવે તારે સંગ.

મોજ૦

અખડુ ચેત હેત કર હરિમે, ગુરુ સખદોમે રંગ;

રામ નામકી નાવ બનાસે, ઉતર ચલ સત રંગ. મોજી૦
સમ લોક સતગુરુકા બાસા, મિલા ગએ એકઠ રંગ;
નિરમલદાસ રામ રંગ માતા, ચડે ના દુખ રંગ. મોજી૦

પદ ૨ જ્યું.

જ્ઞાની તો તેને કહિયેરે, કે ગુરુકે સંગ મીલા રહે.
કે નિત ઉડી જેની સુરતારે, કે ખેંચીને ગુરુ ચણુમાં રહે.
જગસે શબ્દ દિયો ગુરુ સમરણ, મિટ ગએ સકલ વિકાર.
આઠ પોહોરકિ ચોસઠ ધડિયાં, છુટ નહીં લગાર.
જાત તો જેની વૃત્તિરે, કે નિસદીન લાગી રહે. જ્ઞાની૦
જો તન લાગી સોહિ તન જાણે, ગુરુ શબ્દકી બાતજી
રામ રામ રંગ હોધ રહ્યો હેં, સંસ્કારકી સાથ,
શબ્દમેં સુરતીરે, કે જ્યું મણી નાગ મીસે. જ્ઞાની૦
પોથી પદ પદ પડિત હારે, જુસે દેખા નહિ સાર;
ચાર વેદ હુકે નહિં પાવે, ખટ દરસનકે પાર,
અપાર દેશ ન્યાસરે, કે કોઇ સંત બિરલા ગ્રહે. જ્ઞાની૦
આધ્ય અનાદિ નામ ગુરુકા, નિરખી લો નીરધાર;
નિરાલખ સખહિસે ન્યારા, ગુરુ પદ હે નિરખાન;
નિરમલદાસ ન્યારારે, કે ઘટઘટ માંહી રડે. જ્ઞાની૦

પદ ૩ જ્યું.

સંત મસ્તવાલારે, કે રામરમ પીવત રહે,
દુઃખ સુખ નહિં વાપેરે, આનંદ ધર સદા રહે. ટેક.
ગુરુ મુખ કોઇ રામ રસ પિયે, સદા રહે રંગ લાલ,
શ્વાસોશ્વાસ સદા સમરણમેં, દુટત નહિં તાલ;
સમુદ્ર બિચ લેહેરીરે, કે નિસદીન ઉઠત રહે. સં૦

ઝોર અમલ લેનેકું જાવે, તામે એડે દામ,
 રામ અમલ ભંડા ભર્યાહે, ખુટત નહિં લગાર;
 ખુમારી નવ ઉતરેરે, કે હરદમ રટત રહે. સં૦
 ભયે મસ્તવાળા ખખર નહિ તનકી, ગગનમે વાસ,
 ઉલટી સુરતા ચડી ગગનમે, ત્યાં નામ ભયો પ્રકાસ;
 કોટી ભાણુ જેની શોભા કરે, તે કેમ કરી વર્ણન કરે. સં૦
 જેસેં મસ્ત ભયે મતવાલા, સમજ સમજ મુસ્કાય,
 આપણા હાથ કહે કોણમે, જીવે ગંગા ગોર ખાય;
 નિરમળદાસ કહેછેરે, કે સતગુર ચરણ મહો. સં૦

પદ ૪ થું.

રામ નામ પ્યાલોરે, પિરે તો કોઇ ગુર મુએ,
 સચરાચર વ્યાપીરે, દેખાતો કાહુ ખાલી નહિ. ટેક.
 ખીએ ખ્યાલા ભયે મસ્તવાલા, રામ રામ પ્રકાશ,
 ઝોંઘ સોંઘ દોઢ ધ્યાન ધરતહે, સત પુરુષકી પાસ,
 આનંદ ભયો મનમાંરે, કે દુરમતિ દુર ગઇ. રામ૦
 જો કોઇ મિલે શબ્દકે ભેદ, સો જાણે નિરધાર,
 નિરાકાર નિરગુણ અવિનાશી, કે ઝળકત જોત અપાર,
 અપાર દેશ ન્યારારે, કે નામ વિના કહું ન મિલે. રામ૦
 ચાર વેદ ખટ સાસતર પદ ગયે, પદ ગયે સકલ પુરાણ,
 વાદવિવાદ કરે સંતનસે, જ્યાં મરધા વન માંહે;
 વસ્તુતો તેની પાસેરે, જંગલ ખિચ દુદત ફિરે. રામ૦
 ચાર વેદ બ્રહ્માએ નીપજાયા, તિનહું નહી પાયા પાર,
 ઉનસે જાદા કોણ પહેલા, કે નીકળ પડે મેદાન,
 અકલ ગત ન્યારીરે, કે નિરમળદાસ કહે. રામ

પદ ૫ મું.

સાધુ તો તેને કહીએરે, કે ઇચ્છા તો જોને નહિં આવે,
 બ્રહ્મ ઇચ્છા માયારે, તેને તો બ્રહ્મ કેમ કહિએ. ટેક.
 ઇચ્છા કરી સોધ માયાહે. બિન ઇચ્છા દરસાય,
 જ્યું પ્રતિબિંબ પડા પાણીમાં, યું દરસે ઘટમાંહે;
 અક્ષર અક્ષર બોલેરે, કે માયાસે તો બ્રહ્મ મીલે. સાં
 હું બ્રહ્મ કરી બ્રહ્મા બુલ્યા, દેખા નાહી કોઇ,
 જબ સુરતા ચમ નાભી કમલપર, ઉતરીયા નાભી માંછી;
 છત્રીસ જુગ બેહે ગયેરે, કે અંતે કહ્યુ નહિ મિલા. સાં
 વ્યાકુલ બયે ખખર નહિ તનકી, આપા દીએ જુલાય,
 આધ્ય પુરુષોક્તો શબ્દ બયોહેં. ચાર વેદ મુખ માંહે;
 નામ દરસાવારે, તાં હસે તો સૃષ્ટી ભગ. સાં
 સતયુગ ઘાપર, તેત્રા, કળીયુગ, ચારો યુગ ભરપુર,
 વા કોઇ ગયા નહિં આયાહે, કે ખંડિત નાહિ કોય;
 અધેક આગળ આરશીરે, નિરમળ બિના સુજત નહિ. સાં

પદ ૬ હું.

અલખ લેહ લાગીરે, કે લખમેં તો નહિ આવે,
 સુરત ઉઠી જાગીરે, કે અલખ લખમેં લાવે. ટેક.
 મન બુધ ચિત અંકાર સમજકે, આપ આપમેં આય,
 અનલે રખો જોસે પાવે, સુન સિખર મુકાય;
 અલખ જ્યાં દરસેરે, અકલ ધર દરસ કરે. અં
 જ્યું રવિ જોત પ્રકાસ બયે, સુની નાસ બયો અંધકાર,
 જ્યું ગુર શબ્દ દિઓ સમરણ બિય, ચિટ ગએ સકળ વિકાર;

અખંડ જ્યાં દરસેરે, ખંડીત કોઇ કરી ન શકેર. અ૦
 ખંડિત નહિં સમજકર દેખો, સ્યામ ધટ રહે ભરપુર,
 સાન અસાન સાનમેં સમજે, કોઇ એક એક વિરલાસુર,
 અકલ ધરધર ખેલેરે, નામસે અનામ લેખે. અ૦
 નામ વિનાની વસ્તુ નીરખે, લાખનમેં કોઇ એક,
 અનહદ અંધમે નાહિ, લાગી શબ્દોડી ચોંટ,
 ગગન ઉજાયાદારે, કે નિરમળદાસ લખે. અ૦

પદ ૭ મું.

હરે મન સમજ દેખ ખાંકડા, કે આ તન પાણી જેસા ધડા. ટેક.
 બંગલા બના ખંબ દોલાગા, ચેતનવાળા અડા,
 ઇંમલા પીંગલા સુપન નાડી, બંક નાદ ધર ખુદા. હરે૦
 જેસે સુર ચડે લડનેકું, શિર પિછા નહીં શીરા,
 એસા ધ્યાન લગાવો સતગુરશે, સુન શિખર ગદ ચઢા. હરે૦
 સુન શિખરપર અધર સિંહાસને, લાં પુરંપ એક ખડા,
 કોટી બાન બંકી નખકી શોભા, તાં દેખ મન અડા. હરે૦
 બએ પરતિત દરસ જળ પાયા, અનહદ બાળ ઝરા,
 નિરમળદાસ દયા સતગુરૂકી, પ્રેમ મગન છોઇ લા. હરે૦

પદ ૮ મું.

નાવમેં નદીઆં દુખી જાએ, અરે કોઇ દેખોરે લોકા. ટેક.
 કીડી ચાલી સાવરે, નવ મણુ કાજળ સાર,
 હાથી ઘોડા લીયા બગવમેં, ઉંટ લીએ લટકાય. નાવ૦
 ઓ કીડીસેં મુતશેરે, નદી નાવ વહી જાય,
 આહાણુ આવે ઘોતી છાંટે, સાધુ જાપ કર જાય. નાવ૦



ઝોઘ કીડીકે મેરેરો, નવશે ગીધ અધાય,
ઝોઘીમાં શેઝે બચી ગયા, ચીલ લીઝે મરઘાય. નાવ૦
કહે કપીરા સુન ભાઈ સાધુ, એ પદ હે નિરખાન,
એ પદકા જે અર્થ બતાવે, શોધ સંત સમાન. નાવ૦

પદ ૯ મું.

ઉપસા ભજનનો જવાબ.

સોભ મોહ નદીઆં ડુખી જાયે, જ્યાં ભકિત નાવ તરી જાયે,
સોભ મોહ નદીઆં ડુખી જાયે. ટેક.

સુરતા ચલી ગુર કરવાને, નવ તત્વ લીઝે સાંધ.
અહંકાર તુરંગ બગલમેં લીના, લીઝે ઉટ લટકાય. લો૦

ઝોઘી સુરતાકે પ્રેમશે, દયા નદી મેહે જાયે,
નિમ ધરમશે પાપ કટતહે, ગુર જાપ મીલ જાયે. લો૦

જ્ઞાન વૈરાગ પાંખ બને, દોનો અણ ભયશે ઉડ જાય. લો૦

નિરમળદાસ શખ્દકો સાંધા, નિર બંધન હો જાય,
ગુર કૃપાશે અર્થ બતાવા, સમજ લો મન માંહે. લો૦

પદ ૧૦ મું.

એક ધર જના દો દીન, કોઇ સંત રહે લવ લીન,
એક ધર જના દોનો દીન. ટેક.

નહીં કોઈ પંડિત નહિ કોઇ કાજ, પાંચ તત્વ ગુણુ તીન,
કોઇ સુણત કોઇ કાન છેડાવત, દુગધા આપે તીન, એ૦

કોઇ માટે કોઇ કુંડી આવે, દેખો જગતકી રીત,
કોઇ ભૂત કોઇ પ્રેત બનો હે, કોઇ જંદ કોઇ પીર. એ૦

કોઇ સંધ્યા નિમાજ પદતહે કોઈ ધ્યાનમેં લીન,
રામ રહીમ એક કરજણે. શોઈ સંત પ્રવીણ. એ૦

ચાર વેદસેં કોઇ નહિં ન્યારા, ભેદ સંતક કીન,
નિરમળદાસ જગતસેં ન્યારા, રામ રહીમમેં જિન, એ૦

પદ ૧૧ મું.

અબ મોહે જન પડી, દુનિયા મતલબકી ગરજ. ટેક.
 જબ બલ વહે ગાડીમાં, તબ લગી એના ધણી,
 પુર કંથકો ગાસ નહીં દેવે ફિરતા રહે ગઝી ગઝી. અ.
 બાઇબંધ ઓર, કુટુંબ કબીલા, સખ માયાકે ધણી,
 ઉઠ ગએ હંશ ઢાયાકુ મીલાની, ધરમેં સુત કંકરી. અ.
 ઘર બેઠી અરબંગી આંખો, સોઇ ન સંગ ચલી,
 તિન દિન તેરાકે લિતર, દુસરે ખસમ કરી. અ.
 નિરમળદાસ અમોઘ્યા વાશી, ગરકું પતન કરી,
 ચાહે આવે ચાહે કોઇ નવ આવે, નિરમળ મસ્ત પડી. એ.

પદ ૧૨ લાવણી.

મન બિચ કરમ કયે જો કોઈ, આપહી જ્ઞાન વિચાર. ટેક.
 ચંચળ ચપલ બુદ્ધિકા ખેલા, અગ્નિ પાણી પવનકા મેળા,
 માંહીકી ગુંજ પવનકા સુવના, પાંચ તત્વ લે પ્રગટ હુંવાં;
 તીનો ગુણ વિસ્તાર તાર, મન બિચ કરમ કયેજો.
 મનકી તેજસે બેલત પવના, બુજબુજ પંડિત મુઆ સોક વના,
 મર ગયા લોબ બડા હંકારા, એક ન મુઆ સાધુ બેલનહારા,
 કહે ગયે સંત પોકાર કાર, મન બિચ કરમ કયેજો.
 મર ગયે પંડિત પદ પદ વેદા, અપને ઘરકા લીયા ન બેદા,
 જ્યા કારણ સખ તિરથ જાવે, રતન પદારથ સોધટ પાવે;
 રામ નામ આધાર ધાર, મન બિચ કરમ કયેજો.
 કહે કબીરા ગુર દયાશે પાવે, આવત જાવત નજરે આવે,
 ગુર ચરણકો ધ્યાન લગાવે, સચરાચર કહીએ દરસાવે;
 નિરમળદાસ વિચાર, વિચાર, મન બિચ કયેજો.

પદ ૧૩ મું.

ખીના મુલકા ઝાડ બતાહે, ખીન પાણીકા તાલ,
 ખીના નીંદ સોવે સુખ પછી, સો અખધુતા જ્ઞાન. ખીના૦
 ખીન ભોજનકા ભોજન પાવે, ખીના નાશીકા વાસ;
 ખીન ઇંદ્રી ભોગે સગ દુનિયા, ખિન કુળ પરીવાર. ખીના૦
 ખીન પગલે મુને ખીન કાંન, ખીન વાણીકા રાગ;
 ખીન વાળ અનહદ ધુન વાગે, સુરતાકા ધ્યાન. ખીના૦
 ખીન બ્રહ્માકા બ્રહ્મ બતાવે, ખીન માયા મંડાજી;
 નિરમળદાસ અગમહે વાણી, બજે સંત મુળજી. ખીના૦

ભજન ૧૪ મું.

ગુરતો મેરે હૃદમાં રહે સ્યામ ટેક.
 સખકો પિયા પરદેશ સિધારે, કામળ આવે ને જાય;
 અમેરા પીયા રૂઢત વશેહેં, છાંટી ખોલો તો દરસાય ગુર૦
 જ્યાં દેખું ત્યાં આપ મિરાજે, સ્થાવર જંગમ માંહે
 એસો ધ્યાન લગો તનમનશેં, મુખશે કહો ન જાય. ગુર૦
 એસી તાલી લાગી ભજનમેં, પળભર વિસરી ન જાય;
 આઠ પહોરકી ચોસઠ ધડીઆં, આજીંદ ઉર ન સમાય. ગુર૦
 અરધ ઉધરકે બિચમેરે, હરદમ પિયા દરસાય;
 એસી રહેણી રેજે કોઇ, તો આવાગમન મિટ જાય. ગુર૦
 આઠ અંત કહુ ના બનેરે, મધ્યમાં સૌ બની જાય;
 નિરમળદાસ કહે ભુક્તાનકું, સોઇ પરમપદ પાય. ગુર૦

પદ ૧૫ મું.

ભમર ભુલાના એહી બનમેં, વિસરાવો હરિનામ. ટેક.
 કાગદકી પુતળી બની હો, દોરી સાહેબકા હાથ;

જેમ જેમ નાચ નચત હોરે, નાચે સખ નાચ. ભ૦

જુના વાંસકા પીંજરાહો, લાગે હડતાં નહિ વાર; ભ૦

કોલ કરે જખ આઝોહો, લાગે હડતાં નહી વાર. ભ૦

આપે ગુલ જુલ ગયે હો, માયામેરે લપટાયે;

સતગુર ચરણુ ગ્રહો, રહો નામકે માંચ;

ધસ મિંધ પાપ લગાયોહો, નહી આન લપાન. ભ૦

વન દરવાજા મુંઢે હો, દસમેં ધર આવ;

જેસા હે સૌંધ મિલે, કહે નિરમલદાસ. ભ૦

પદ ૧૬ મું.

જખશે નિરમલ એક નામ ગ્રહો. ટેક.

મળશે રહિત મન મેરા, આવાગમન સખ દૂર ગયે તેરા

હરખ શોક વ્યાપે નહીં મનકુ, તો તજી અનામે બયો હે તેરા,

નિસદ્દિન લાગી સુરતા ભંજનમેં, ગગન મેહેલમાં આસ કીચો તુજે

નિરમળદાસ મિલે જખ સતગુરકું, આનંદ, મંગળ હોઇ ગયો મનકુ.

પદ ૧૭ મું.

મેરી સુરત સ્યામશેં લાગી રહી. ટેક.

નિસદ્દિન વ્યાકુળ શિરત જગતમેં સતગુર આય દરસાયે ગયે.

જેશેં નીરધનીયાહો ધન પાયો, દેખ દેખ મુસકાય રહ્યો.

એસી સુરતા લાગી શબ્દમેં, દેખત મજકી આસ ભધ.

જ્યજ્યકાર મન તપહી, રોમ રોમ રંગ છાંહી.

નિરમળદાસ મીલે, જખ સત ગુરકું અરસપરસ એક હો રહી.

પદ ૧૮ મું.

હારે મેં મન બયોંહેં વેરાગી હો, રતનારે એક લાગી છે. ટેક.

૧૩

રામરામ રટન લેહ લાગી, સુનમાં સિંગી વામી હો. મં
 પાંચ પચીસ ઉઠી સખ જાગી, ઉનકો ઉરમત લાંગી હો. મં
 અમમનીગમની ધુન જાગી, રાગ દ્વેષ ત્યાગી હો. મં
 નિરમળદાસ મીલે બીન રાગી, તમ સુરત ધુન લાગી હો. મં

પદ ૧૯ મું.

બાજ બાજરે મોરલીયાં કોણ વનમે
 જાજ કાના મોરલી બજાવે
 બિન સભિમાન, હોષ જાત ઉજલીયા. કો
 બનશીદી ધુન સુણી બધાં હં આવરી;
 કસ કત હૈડા મસક ગઈ પાસુરીયાં. કો
 ઘર વન મોહે કછુ નહી બાવે
 ભુલી દિર નહી મિલત દળદરીયાં કો
 નિરમળદાસ દુંડત કુંજમે,
 મિલ ગયે સ્થામ ભુજ ગઈ દુનિયાં. કો

પદ ૨૦ મું.

સખ મોહે બિજ નારી તોરી આંકી ચિત્તવન. ટક.
 લટકિત ચાલ ચાલે મનમોહન,
 દેખ પડી છબી ન્યારી બલીહારી. તોરી
 મોર મુગટ કર મોરલી સોડીએ,
 કુંદલકી છબી ન્યારી લાગે પ્યારી. તોરી
 લોક કુડુંગ પરિવાર ત્યાગકે,
 સુરતા લગી નહિ ભુલત મોરારી. તોરી

દિન નહીં એન રેન નહીં નીદ્રા
નિરમળદાઃ બહીદારી લાગી તાળી.

તોરી.

૫૬ ૨૧ મું.

હારે જાગ જાગને મન જોગી, ધતુરા ભાંગકા બોગી. ટેક.

ઝેરકા પ્યાલા ધુટકર પાયા, સાહેબકા નામ વિસરાયા. જા.

સુરતકર ગગનકે ગરમો, શીરા કયા ભુલ આય જગમે. જા.

ગુરુકા શબ્દ તનખોજી, અમલ કરી પાંચ પરમોદો. જા.

કહે નીરમળ જન તેરા, ગુરુકા ચરણકા ચેલા. જા.

ધસ જીંદગીકા કોણુ ભરસા, કર સતસંગ સુમત ધર દેખા. ટેક.

જે કોઇ જસ ગાયે તેનો મુખ મીઠો,

નિંદા કરત સકળ દીન શીકો. ધસ.

તજ અભિમાન જગત રહેણીકો,

ગુરુકા વચન માનીલે સિરમે. ધસ.

પાંચકુ માર્યા પચીશકું જીત્યા,

તીનો ત્યાગ ગયે, અમરપુર દેખા. ધસ.

એહી રહેણી મીલે સતગુરુકું,

નિરમળ હૈય કે જગત રહેણીકો. ધસ.

૫૬ ૨૨ મું.

ગુરુ ગમ જાણે કોઇ સત ખેલાડી. ટેક.

જમ ગુરુ શબ્દ દીધો અવણુ, અમલ ચડાહે અધિકારી. ગુરુ.

ઇત ઇત સુરત ભુલ મધ મનહી, આઠ પોર ધુન કાઢી. ગુરુ.

નવ દિકા મુંદી દસોદીસ લાગી, ચડ ગયે અટમ અટારી. ગુરુ.

અગમ અનાદી સતકા ખાસા, નિરમલકી બહીદારી. ગુરુ.

૫૬ ૨૩ મું.

રામજીકે હુકમ બિના, હાલે નહીં પાખંડી,
 ધરા રહે ભેદ, જોર ધરા રહે આતુરી. ૨૬૦
 નામધ નામ સંસાર, સખ ધ્યાન ધરે,
 નામદે તો ભેદ કોઇ, ગુરુમમ પાવાહે. ૨૧૦
 જનુનીકી જોનીમેં, નામ તો આવત નાહી,
 નામકું પરખે જોર નહીં કાયાહે. ૨૧૦
 પિંડ જોર બ્રહ્માંડ નામ, રામ રામમેં નામ,
 નામકો નગર એક ન્યારા, એહી વસાવાંહે. ૨૧૦
 બોલત નિરમળ વાણી, ખુજે કોઈ અગમ માની,
 નામકોતો ભેદ સતગુરને લીખાયાહે. ૨૧૦

૫૬ ૨૪ મું.

એસા કોઇ હરી જન, પ્રેનકા પ્યાલા પીવે.
 સદા રહત રંમ લાલારે ૬૦૭૦ એસા
 ના કાફુશેં રાગ દોષ ના કાફુશેં વેર લાવ
 ગુરુકા સખ્દ પીયો પ્યાલારે. ૬૦૭૦ એસા
 ના કાફુશે મેરી તેરી, ના કાફુશેં પ્રીત જોડી,
 આપમેં આપ સમાવેરે. ૬૦૭૦ એસા
 અમરકો પ્યાલો પીયા સનમુખ દીપક કીયા,
 રો રામ રંમ છારે. ૬૦૭૦ એસા
 જોસા ગુંગા ગુડખાવા, આપમેં અપની પાયા,
 નિરમળ જશ ગાવેરે. ૬૦૭૦ એસા

પ્રદ રપ મું.

સુરત નાટકી ભજન કરતાં ધર દાશી મરી
 દાશી મરે લડકાળી મર જાય
 રામ ચાહેતો અમકું પણુ લે જાય
 ઉઠો ઉઠો રામદેવ લકડી લે લાવ
 એ મુરદાંકી ગતી કર આવ
 નહીં બન લકડી નહીં બનમેં આગ
 ઓહી મુરદાંકી બદો હે ભાગ
 ઉઠો ઉઠો દેવ તોની કરી કીરીયા
 સુવત જગત હે તોરી તિરીયા
 સુરકે સ્વામી દીન કયાળ
 નીરમળ જ્યાં હોય ત્યાં ઉઠી ધા.



જાહેર ખબર.

મીં જવેરીલાલ કહે છે મુરબી હીરાલાલ
ક્યાં જાયો છો, હીરાલાલ કહે, મારે વારતાએ
વેલો ભજનો ક્રીસાએ ઉર્દુ આખા ભાષણ સહી
ટકો સરકારી ચોપડીએ, કાવ્યદોહન જલંધર
પુતળી વલ્લભનું ભારત, રામાએણ મોટી, ભદ્ર
પ્રાહ્મણી પુસ્તકો આખા ગુજરાતી નાટકો, નાના
વગેરે લેવાનું છે તો કંઈ દુકાને જઈ કે સસ્તી

મીં જવેરીલાલ, મુરત લીમડા ચોકમાં માસ્તર
ત્રીભોવનદાસની દુકાને જાયો, એ દુકાને વ્યાજખી
ક્રીંમતથી મળશે, માટે ત્યાંથી જે લેવું હોય તે લેજો,
એનેતાં કદા ઠગારોજ નહીં.

હીરાલાલ કહે, બહુ સારું ત્યારે તો ત્યાંથીજ લઈશ.

બુકસેલર માસ્તર ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ,
લીમડાચોક-મુરત,

બુકસેલર નાગરદાસ ભગવાનદાસ
લીમડાચોક-મુરત,

બુકસેલર નાથુભાઈ પરભુદાસ,
મોટી ઘડીઆળ પાસે-મુરત,

